

Η ΜΥΛΟΠΕΤΡΑ

Ὁ Κύριος μιλιώντας γιά τά σκάνδαλα τά καταδικάζει μέ αὐστηρότητα «ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὄνικός εἰς τόν τράχηλον αὐτοῦ καί καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης» (Ματθ. 18, 6).

Τί εἶναι τό σκάνδαλο τό ὁποῖο καταδικάζει ὁ Κύριος μέ τόση αὐστηρότητα; Εἶναι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας, ἡ συμπεριφορά μας ἀπέναντι τῶν ἄλλων, τά ἔργα μας, τά λόγια μας, ὅλα ἐκεῖνα πού γίνονται ἀφορμή νά σκανδαλισθοῦν ἄνθρωποι ἀδύνατοι, ὅπως εἶναι τά παιδιά μας, καί ἰδίως οἱ νέοι. Ἐνα ἀπό τά πολλά σκάνδαλα πού καταδικάζει ὁ Κύριος, εἶναι ἡ γύμνια τῶν γυναικῶν πού παρουσιάζεται τώρα τό καλοκαίρι.

Τώρα τό καλοκαίρι, ὅπως αἰφνιδίως, ἡ γύμνια παίρνει τεράστιες διαστάσεις. Ἀκόμη καί γυναῖκες Χριστιανές, παρασύρονται στόν γυμνισμό. Ἀκόμη καί μέσα στήν οἰκογένεια, παρουσιάζονται καί περιφέρονται γυμνοί οἱ γονεῖς μπροστά στά ἄδωα βλέμματα μικρῶν παιδιῶν καί σκανδαλίζουν τίς ἄδωες ψυχές τους. Ἀλλά ἡ γύμνια ἐπεκτείνεται καί ἔξω ἀπό τό σπίτι, στούς δρόμους, στίς πλατεῖες, στήν ἀγορά. Χωρίς ντροπή, χωρίς συστολή, γυναῖκες καθόλα σεβαστές, μητέρες μέ μικρά παιδιά, δασκάλες, καθηγήτριες, πρόσωπα μέ κοινωνική θέσι, γυναῖκες μέ ἄσπρα μαλλιά, πού ἔπρεπε λόγω τῆς ἡλικίας νά εἶναι πιό συμμαζεμένες, περιφέρονται γυμνές καί πολλές ἀπ' αὐτές καμαρώνουν γιά τή γύμνια τους.

Ἐκεῖ ὅμως πού ξεπερνᾷ κάθε ὄριο ἡ γύμνια, εἶναι στίς παραλίες τῆς πατρίδας μας. Ἐκεῖ τά πράγματα μᾶς θυμίζουν Σόδομα καί Γόμμορα. Οἱ παραλίες μας κατήντησαν κέντρα γυμνιστῶν. Ἡ γύμνια παίρνει καί δίνει σέ ἀφάνταστο βαθμό. Πόση

βρωμιά, πόσα σκάνδαλα, πόση ανηθικότητα δέν παρατηρείται καθόλη τή διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ!

Μετά παραπονούμαστε γιά τά σκάνδαλα, γιά τούς βιασμούς, γιά τίς παιδεραστίες, γιά ὅλα ἐκεῖνα πού συμβαίνουν καθημερινά καί δέν σκεπτόμαστε ὅτι γιά ὅλα αὐτά καί ἐμεῖς εἴμαστε ἔνοχοι, διότι μέ τή γύμνια μας προκαλοῦμε καί σκανδαλίζουμε τούς ἄλλους. Ἡ γύμνια ὅμως προκαλεῖ τήν ἀποστροφή τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Κύριος λέγει: «πλὴν οὐαί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τό σκάνδαλον ἔρχεται» (Ματθ. 18, 7). Ἐκεῖνο πού πρέπει νά χαρακτηρίζη τή γυναίκα δέν εἶναι ἡ γύμνια, ἀλλά ἡ σεμνότητα καί ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς. Πῶς θά μπορέσης νά ἐπιδράσης στά παιδιά σου, καί ἰδίως στά κορίτσια σου, ὅταν σύ ἡ μητέρα, παρουσιάζεσαι ἐνώπιόν τους μέ ἀπρεπῆ καί σκανδαλώδη ἐνδυμασία; Μή μοῦ πῆς αὐτό κάνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, αὐτό ἀπαιτεῖ ὁ κόσμος. Τό θέμα εἶναι τί θέλει ὁ Θεός, ὄχι τί θέλει ὁ κόσμος.

Ἡ γύμνια ἀπογυμνώνει τή γυναίκα ἀπό τή χάρι τοῦ Θεοῦ, γίνεται ὄργανο τοῦ διαβόλου, γίνεται ἀφορμή νά σκανδαλίζωνται καί νά χάνωνται ψυχές. Τό μόνο πού ἐπιτυγχάνει εἶναι νά προσελκύη τά βλέμματα διεφθαρμένων ἀνθρώπων, πού ἀρέσκονται νά βλέπουν γυμνές σάρκες. Ἀμαρτία δέν εἶναι μόνο ἡ μοιχεία, ἡ πορνεία, ἀλλά καί τό σκάνδαλο, καί ἡ ἐπιθυμία ἡ πονηρή. Δέν μπορεῖς νά λές ὅτι εἶσαι Χριστιανή καί πιστεύεις καί ἀγαπᾶς τό Θεό, καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά μέ τό ἄσεμνο ντύσιμό σου νά προκαλῆς καί νά σκανδαλίζης τούς ἄλλους.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δίνει παραγγελία πῶς πρέπει νά συμπεριφέρονται οἱ γυναῖκες. «Ὡσαύτως καί τās γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετά αἰδοῦς καί σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μή ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίτας ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὁ πρέπει γυναίξιν ἐπαγγελιομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν» (Α' Τιμ. 2, 9).

Π.Π.